

Ole M. Nielsen (KRF):

Kristeligt Folkeparti kan under ingen omstændigheder tolerere sort arbejde og sorte penge.

Sort arbejde er tyveri, i første omgang fra det offentlige, men den der offentlige kasse er der jo ikke så mange der føler så meget for. Men det er jo sort arbejde for naboerne. Sådan er det jo. Det eneste, der er helt sikkert, er, at det offentlige får de penge ind, de skal have ind. Så hvis nogen betaler for lidt, fordi man laver sort arbejde eller snyder på anden vis, er der bare nogle andre borgere, der skal betale mere. Sådan er det. Den forståelse mener jeg at der er for få der har.

Vi kan under ingen omstændigheder tolerere sort arbejde. Vi kan heller ikke tolerere beskættning af nabohjælp – selvfølgelig kan vi ikke det – eller vennetjenester. Og det er da så selvfølgelig helt rigtigt, og det er så hr. Anders Samuelssens problem, at der selvfølgelig er nogle gråzoner derimellem. Jeg mener dog ikke, at de er nær så omfattende, som hr. Anders Samuelsen mener. Og hvis de er det, så er det beklageligt nok, fordi befolkningen desværre måske i almindelighed har for lidt sans for, hvad der er ret og vrang, og for, hvad der sådan er rigtigt.

Men alligevel, jeg tror faktisk, de fleste af dem, der er i tvivl, er dem, der egentlig er for langt ude. Sådan tror jeg faktisk det hænger sammen. Det er selvfølgelig en lidt fræk bemærkning, som man godt kunne blive hængt op på, men o.k. Men jeg tror faktisk, at det er lidt det.

Ellers må man jo sige, at der står i begyndelsen af Jyske Lov – nu kan jeg ikke huske det ordret, hvordan det er – men der står noget om, at hvis menneskenes børn var, ligesom de burde være, behøvede vi ikke så meget lovgivning. Det var sådan oversat til min form for dansk. Det er det, det handler om. Men menneskes børn er jo ikke, som de burde være, og derfor skal vi selvfølgelig have regler.

Jeg tror dog ikke, at det her problem er så stort.

Så er jeg enig med hr. Aage Frandsen i, at der er bagatelagte ting, som der ikke er tvivl om er skattepligtige, som heller ikke bliver beskattet i masser af tilfælde, og som man faktisk burde afskaffe. For det kan godt være med til at svække folks moral en lille smule, at ting, der er ubetydelige, som de ikke kan forstå, og hvor de faktisk ved med sig selv, at de går og snyder lidt, at det er snyderi. Det er faktisk sådan ligesom det der med samvittigheden. Der siges, at det er sådan en trekantet tingest. Hvis de der tre spidser

støder imod tit nok, så bliver de efterhånden runde, så mærker man det ikke så meget mere. Det kan de her små ting jo bidrage til, og det er ærgerligt. Det er der ingen grund til.

Så synes jeg derimod ikke, at hr. Aage Frandsens eksempel med tandlægen er så godt, for tandlægeregninger har jo en ret anselig størrelse, og nu kunne tandlægens familie jo godt drive købmandsforretning, drive tøjbutik, levere grise, og hvad ved jeg, som kunne byttes med de der tandlægeydelser. Men så er der jo ingen tvivl, så er de nemlig skattepligtige. Der foregår selvfølgelig lovovertrædelser af den slags i masser af tilfælde. Men de er skattepligtige, der er ingen tvivl om det. Jeg tror virkelig ikke, at der er så meget tvivl om, hvad der er ret og vrang på det ting her.

Så er der et andet element; det er det der med håndværkerens eget arbejde. Og der er jo ingen tvivl om, at hvis det har et omfang, hvor det kan omsættes, er det skattepligtigt ligesom købmandens forbrug af egne varer og landmandens forbrug af egne produkter osv., osv. De er jo skattepligtige. Men altså der er nok noget med den tømmer der, der skal kigges på, og andre af den slags. Det vil vi gerne medvirke til.

Jeg synes faktisk, det lød, som om skatteministeren egentlig sagde ja til det beslutningsforslag her. Han sagde i hvert fald, at man ville kigge på de tilsvarende problemer. Derfor er det vel egentlig næsten lige meget, om vi stemmer ja til det her eller vi stemmer nej, også fordi det bliver under ingen omstændigheder vedtaget. Men jeg synes, det er godt, at det bliver taget op, uden at det bliver for bureaukratisk. For skal man til at sidde og beskrive alle mulige tænkelige situationer, bliver man aldrig færdig. Altså hver gang man kommer i tanke om en ny, så er der to andre, man ikke er kommet i tanke om. Det er uendeligt i virkeligheden.

Så intentionerne her er vi enige i, men vi tror, at det kan ordnes på en lidt mindre kompliceret måde.

Kl. 15.45

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Kun en enkelt kort bemærkning, som skyldes den sidste ærede taler, hr. Ole M. Nielsen, og kun lige for at bortvejre enhver form for usikkerhed: Det, jeg gav udtryk for her, var to ting: For det første synes jeg ikke, man skal lovgive om, hvad der er vennetjeneste, og hvad der ikke er vennetjeneste. Der er jeg fuldstændig enig med hr. Ole M. Nielsen.